Digitally signed by Cosa Silviu-Iulian
Date: 2025.03.25 21:50:06 EET
Reason: interpelare

168b/26.03.2025

Conf. cu originalul

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

Nr.2/25.03.2025

INTERPELARE

Adresată: Domnului Bogdan-Gruia Ivan, Ministrul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatul și Turismului și domnului Cristian Victor Popescu, Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

De către: Domnul Silviu-Iulian Coșa

Circumscripția electorală: 14 – Constanța

Grupul parlamentar: Partidul Național Liberal

Ședința Senatului din data de: 26.03.2025

Obiectul întrebării: Impactul anticoncurențial al proiectului de ordin privind afișarea adaosului comercial – implicații juridice și economice

Stimate domnule Ministru, stimate domnule Președinte,

Având în vedere proiectul de ordin propus de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care instituie obligația operatorilor economici de a afișa, în mod explicit și vizibil, adaosul comercial aplicat produselor comercializate, în raport cu prețul de achiziție, atât în magazine fizice, cât și online, vă adresez această interpelare în scopul eliminării unor efecte negative asupra mediului concurențial și a respectării cadrului legislativ național în vigoare.

În mod concret, cadrul legislativ actual prevede deja obligații care asigură transparența prețurilor în relația cu consumatorul prin reglementări, cum sunt cele ale O.U.G. nr. 99/2000, care obligă comerciantul să afișeze cantitatea netă, prețul pe unitatea de vânzare, dar și prețul pe unitatea de măsură, permițând astfel consumatorilor comparații cantitative între produse din aceeași gamă. De exemplu, între o sticlă de lapte de 0,9 l care se vinde cu 10 RON și una de 1,5 l care se vinde cu 12 RON, consumatorul poate determina, prin afișarea prețului pe litru, care dintre produse este mai avantajos din punct de vedere financiar.

Pe de altă parte, obligativitatea declarării adaosului comercial de către agenții economici a fost eliminată odată cu abrogarea Legii nr. 12/1990, prin Legea nr. 222/2020. Această abrogare a fost justificată de faptul că prevederile Legii nr. 12/1990 fie deveniseră desuete și neadaptate economiei de piață actuale, fie erau deja preluate și reglementate în alte acte normative mai moderne, precum legislația privind protecția consumatorilor sau cea privind concurența. Astfel, reintroducerea indirectă a unei obligații similare, precum cea de afișare a adaosului comercial, printr-un ordin, reprezintă un regres legislativ și un risc semnificativ de birocratizare excesivă a activității economice.

Totodată, trebuie avut în vedere faptul că politica de prețuri și structura de costuri a unui comerciant reprezintă informații confidențiale, protejate prin legislația privind concurența și dreptul comercial. Obligativitatea dezvăluirii publice a acestor date poate intra în contradicție cu principiile economiei de piață și cu prevederile Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale. În practică, pot apărea situații în care anumiți comercianți exploatează public adaosurile celorlalți pentru a atrage clienți, cu încălcarea prevederilor Legii nr 21/1996, privind concurența. Micii operatori, în special, pot deveni vulnerabili în fața marilor rețele, care dispun de alte capacități comerciale și logistice.

Mai mult, adaosul comercial nu reflectă profitul net, iar o astfel de reglementare poate crea percepții înșelătoare asupra așa-zisei „corectitudini" a prețurilor practicate, fără a lua în calcul elementele reale care intră în structura prețului final: costuri logistice, operaționale, salariale, fiscale, pierderi etc. În absența unui context clar și unitar, această măsură va deveni un instrument de marketing agresiv, cu potențial de a crea comparații înșelătoare între operatori comerciali.

Așadar, deși înțeleg și susțin nevoia de a crește gradul de transparență în relația comerciant–consumator, consider că forma actuală a proiectului de ordin propus de ANPC va genera, în practică, distorsiuni concurențiale, fapt care poate afecta dinamica pieței, mai ales în defavoarea micilor operatori locali.

În acest sens, vă solicit să analizați oportunitatea suspendării demersurilor de adoptare a ordinului, în forma actuală, cel puțin până la clarificarea următoarelor aspecte:

• A fost consultat Consiliul Concurenței în privința posibilelor efecte asupra pieței și a riscului de concurență neloială?

• Cum a cuantificat ANPC riscul ca această obligație să genereze practici anticoncurențiale, asa cum sunt ele definite de Legea nr 21/1996, legea concurenței?

• Cum a cuantificat ANPC riscul ca prevederile ordinului menționat sa fie aplicate incorect sau cu rea credință și care este capacitatea de verificare a aplicării actului normativ (menționată în număr operatori verificați per echipă sau orice alt indicator statistic utilizat pentru fundamentarea deciziilor manageriale ale ANPC) astfel încât măsurile dorite de ANPC să nu fie lipsite de finalitatea gândită?

• Cum a fost cuantificat riscul ca măsura să devină un instrument de presiune asupra micilor comercianți locali, care nu au capacitatea de a susține aceleași adaosuri pe care le-ar putea avea marile lanțuri? Cum va fi acest aspect reglementat?

Consider că emitentul unui act normativ care afectează întreg comerțul cu amănuntul desfășurat pe teritoriul național, trebuie să aibă în vedere cel puțin aceste aspecte, fără a aștepta ca problemele generate de implementare să fie lăsate pe umerii altor instituții, ai operatorilor economici sau să genereze și mai multă confuzie în rândul consumatorului final.

Vă solicit un răspuns în scris, în termenul legal.

Cu considerație,

Senator PNL - Silviu-Iulian COȘA